

Prædiken til juledag

Lad os bede

Lille barn, Gud af Gud, lys af lys,
du kom til verden i nat,

blev født af Maria og lagt i en krybbe.

Duften af himmel blandet med hø strømmer fra dig,
og dit ansigt, dine små fingre og din nyfødte krop
gør glæden stor.

Vi beder dig: Hjælp os til at værne om det nye liv
som du møder os med.

Stift fred imellem mennesker på jord,
og hjælp os til at glemme os selv
og tage del i englernes sang
i taknemmelighed over gaven.

Ære være Gud i det højeste på jorden.
du som er fra evighed til evighed. Amen

Jesus fødes julenat i Betlehem. En fødsel, et nyt liv. Hans fødsel er en ny begyndelse for os.

α

En af mine gode venner sagde fornyeligt til mig, at julen er Skabelsen 2.0.

Ved den første skabelse, sådan som vi kan læse om den i Bibelens begyndelse, i de to skabelsesmyter, kalder Gud mennesket frem, former det, og giver det en have at leve i. Han sætter menneskets i paradiset have.

Nu julenat vælger Gud at dele kår med mennesket også udenfor paradiset. Gud bringer sit lys og sin fred ind i vi menneskers liv.

Det øde og tomme står nu ikke længere kun øde og tomt. En epidemiramt og dødsmærket verden er ikke kun overladt til sig selv. Der er nu håb selv for den, der som Kain må flakke hvileløst omkring.

☩

Julenat får vi mennesker med Jesu fødsel et nyt centrum i vores skrøbelige og ustadige liv, et lysende fikspunkt og en ny horisont for tilværelsen. Barnet født julenat peger ikke blot på det nye liv, et nyfødt menneskebarn svøbt og lagt i en krybbe. En større nærhed og ny samtale er nu etableret mellem Gud og menneske.

I paradiset kom Gud forbi i de svaler aftener. Gud og menneske kunne sammen tale om dyrene og træerne, bladernes grønne og give alt det skabte navn. Sådan var det indtil den aften, hvor Gud kom ind i haven og fandt, at Adam og Eva var krøbet i skjul. De fik nu et andet liv udenfor, et liv præget af arbejde, smerte og død.

☩

Evangelisten Lukas skriver om hyrderne på marken, at de var i den samme egn, hvor Jesus fødtes. I Bibelen 2020 står der, at hyrderne var i nærheden af krybben, hvor det nyfødte barn blev lagt. Der ligger en dyb betydning i ordene: "i den samme egn" og "i nærheden". Disse stedsangivelser fortæller om andet og mere end hyrdernes geografiske nærhed til begivenhederne, som fandt sted julenat. Ordene konkretiserer det nye, som nu sker: Gud er virkelig i nærheden. Gud er tilstede i samme egn som os. Mennesket er ikke længere kun overladt til sig selv.

Det, som kan synes som kun en gammel myte om paradiset, himmel og Gud, bliver virkelighed ved at Guds søn bliver menneske. Sandhed og mening, kærlighed og nåde, bringes ind i vores liv med hinanden. Myten bliver virkelighed. Paradiset og himlen er åben uden, at vi behøver gå et andet sted. Gud er i nærheden. Gud har taget bolig i den samme egn, hvor vi lever. Glæden er født.

Glædelig jul